

הדרשה השבועית

הרב אפרים בחלון שליט"א

שיחות מוסר ודרשות
על סדר פרשיות השבוע

פרשת

ראה

הוצאת ארגון "בעזרת השם"

הרב אפרים כחלון שליט"א
RabbiEfraim@BeEzratHaShem.org

פְּרִשֵׁת רְאָה

איך אוכלים סטייק?

תאנות ומאכלים

אחד הפסוקים בפְּרִשֵׁתנו מְדַבֵּר עַל אֲכִילַת בֶּשֶׂר: "כִּי יִרְחִיב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת גְּבוּלְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ" - אֱלֹקִים יִתֵּן לְךָ מִצָּב פִּינּוּסֵי כִלְכָלֵי מִצְיֹן, "וְאָמַרְתָּ אֲכָלָה בֶּשֶׂר כִּי תֵאָוֶה נִפְשֶׁךָ לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר" (דְּבָרִים יב, כ), וּבִשְׂפָה הַמּוֹדֶרְנִית - בָּא לְךָ בֶּשֶׂר! אֵתָה חוֹשֵׁק בְּפֶסֶת בֶּשֶׂר וְרִדְרִדָה עֲסִיסִית עִם גִּימִים שֶׁל שׁוּמָן, וְעַל זֶה אוֹמַרְתָּ הַתּוֹרָה "בְּכֹל אֹת נִפְשֶׁךָ תֹאכַל בֶּשֶׂר". הַתְּאֹוֶיֶת - תֹאכַל!

וְצָרִיךְ לְהִתְבּוֹנֵן וּלְשָׂאֵל מִמֶּתִי הַתּוֹרָה מִתְחַשְּׁבֶת בַּתְּאֹוֶת שֶׁל הָאָדָם, וְעוֹד מְעַדְכֶנֶת וְאוֹמַרְתָּ, הַתְּאֹוֶיֶת - תֹאכַל, מָה הִיָּה חֶסֶר בַּתּוֹרָה אִם הִיָּה כְּתוּב: וְאָמַרְתָּ אֲכָלָה בֶּשֶׂר - תֹאכַל בֶּשֶׂר, מֵהִי הַהִדְגָּשָׁה הַמְזַכֶּרֶת פְּעֻמִּים בְּפֶסוּק "כִּי תֵאָוֶה נִפְשֶׁךָ לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר בְּכֹל אֹת נִפְשֶׁךָ תֹאכַל בֶּשֶׂר"?

וְעוֹד יֵשׁ לְשָׂאֵל מָה הֵבְאוֹר בְּכְתוּב "כִּי תֵאָוֶה נִפְשֶׁךָ", וְכִי הִנְפֵּשׁ שֶׁהִיא הַחֶלֶק הָרוּחָנִי שֶׁבָּאָדָם מִתְּאָוֶה לְקַצִּיצוֹת בֶּשֶׂר אוֹ סִטֵּיִקִּים?

וְהַשְּׂאֵלָה הָאַחֲרוֹנָה לְעִנְיָנוּ: מָה פֶּשֶׁר הַסְּמִיכוֹת שֶׁל הַפֶּסוּק הַנִּזְכָּר הַמְדַבֵּר עַל אֲכִילַת הַבֶּשֶׂר וְתֵאָוֶה הַנְּפֵשׁ אֵלָיו, לְפֶסוּק

איך אוכלים סטייק

הקודם לו "השֶׁמֶר לָךְ פֶּן תַּעֲזֹב אֶת הַלְוִי כֹּל יְמֵיךָ עַל אֲדַמְתֶּךָ" (דברים יב, יט), וְהִיא "אֲזַהֶרָה שֶׁלֹּא לַעֲזֹב אֶת הַלְוִיִּם וּשְׂאֵר הָעֲנִיִּים, אֲלֵא נֹתְנִין לָהֶם מִתְּנוּתֵיהֶם וּמִשְׁמַחֲיָן אוֹתָן בְּמִתְּנוֹת בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל" (עין בְּסֵפֶר הַמִּצְוֹת לְרַמְבַּ"ם מִצְוֵה רַכֵּט, וּבְרַמְבַּ"ם הַלְכוֹת חֲגִיגָה פָּרָק ב הַלְכָה יד).

איך מכינים בשר?

לְבַאֵר אֶת הַדְּבָרִים נִצָּא לְמַסָּע בְּעֵקֶבֶת הַבֶּשֶׂר.

כְּשֶׁבֶן אָדָם רוֹצֵה לֵאכֹל בֶּשֶׂר, כִּי הוּא רָעֵב, כִּי הוּא רָאָה מִתְּכוּן, כִּי הוּא הֶרִיחַ אוּ רָאָה מִנֵּת בֶּשֶׂר מְשֻׁבָּחַת, אוּ מִכָּל סִבָּה גִשְׁמִית אַחֲרָת, הוּא מִכִּין אֶת כָּל הַהֲכָנוֹת הַגִּשְׁמִיּוֹת הַנִּצְרָכוֹת לַהֲכַנַּת 'הַסְּטֵיִק הַמְּשֻׁלָּם'. שְׁמֵעֵתִי פִּעַם 'מִבִּין' אֶחָד בְּתַחוּם הַבֶּשֶׂר שֶׁהִסְבִּיר: 'אִם אַתָּה רוֹצֵה סְטֵיִק טוֹב תִּקַּח בֶּשֶׂר טָרִי וְלֹא קְפוּא, וְשִׂיחֵיהֶּ בְּטַמְפֶּרְטוּרַת הַחֹדֶר, לִילָה לִפְנֵי תְשִׁרָה אוֹתוֹ בְּמַרְיָנָה שֶׁל מִיץ הַדְּרִים, חֲמֵץ בִּלְסָמִי וְיֵין אִיטָלְקִי, תַּעֲשֶׂה בּוֹ חוּרִים - נְקִבִים נְקִבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים' כְּדֵי שֶׁתַּעֲרֹבֵת הַמְּשָׁקִים תִּסְפַּג בַּבֶּשֶׂר, תַּעֲשֶׂה לוֹ קִצֵּת מְסֵאוֹ כְּדֵי שֶׁהֵרֵטֵב יִפְנֹס בּוֹ וְאַחֲרַי זֶה תַּחֲמֵם עַל גְּרִיל פְּחָמִים 250 מַעְלוֹת, תְּבַדֵּק כְּמוּבָן עִם מוֹרֵד חֹם, אֶל תְּשִׂים לִפְנֵי שְׂמֹדֶדֶת, שְׂתִים וְחֲצֵי דִקּוֹת עִם סְטוּפֶר מִכָּל צֵד' - יֵשׁ סְכוּי שְׂטָעִיתִי בְּאַפֵּן הַהֲכָנָה, אֲזֵי אֶל תִּסְמְכוּ עַל 'הַמְתְּכוּן' הַזֶּה... כָּל כֶּף הַרְבֵּה חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים בְּשִׁבִיל חֲתִיכַת בֶּשֶׂר. הַהֲכָנוֹת הַגִּשְׁמִיּוֹת הָאֵלוֹ בָּלֵם מְבִינִים שֶׁהֵן נִצְרָכוֹת, אֲבָל כָּל אֵלוֹ הֵם בְּכָלֵל לֹא הַהֲכָנָה הָאֲמִתִּית לֵאכֹל בֶּשֶׂר.

פְּרִשֵׁת רְאֵה

עקר ההכנה לאכילת בשר צריכה להיות הכנה רוחנית, וכפי שמבאר הגאון הקדוש רבי משה אלשיך זצ"ל, מחכמי צפת לפני כחמש מאות שנה, את הכתוב "כי תאונה נפשך לאכל בשר" - 'נפשך ולא גופך, כי לא להנאת גופך אתה עושה, רק היא תאות נפש, שהיא תאות נפשך לעשות זכות' - הנפש האלקית הרוחנית מחפשת זכיות. איך באכילת סטייקים יש לה זכיות? 'לתת שלמות לבעלי חיים להעלותו למדרגות אדם בעל נפש קדושה' - הצדיק השלם והתלמיד חכם שדואג 'לתקן עולם במלכות ש-ד-י' הוא דואג לתכלית העולם.

תכלית העולם

ומהי תכלית העולם?

לעלות ולהתעלות מהמצב שהם נמצאים, עד שיעשה רצון ה' באופן משלם, 'ולמה נקרא שמה ארץ, שרצתה לעשות רצון קוֹנֵה' (בראשית רבה פרשת בראשית פרשה ה סימן ח).

לדגמא: הדומם שזו האדמה, ביחד עם המים, ועוד כמה זרעים שגם הם דוממים מיצרים צומח, הצומח נאכל על ידי החי, החי נאכל על ידי המדבר - המין האנושי, והתקון השלם של הדומם צומח וחי הוא כשהבהמה נשחטת לפי ההלכה, ועולה על שלחן מלכים, 'מאן מלכי? רבנו! וכשאוכלים את הבשר תלמידי חכמים, או כשאוכלים לכבוד שבת, נשלם התקון של כלל הבריאה.

'וזה התאונה שיש לנפש, לתת שלמות לבעלי החיים, להעלותו למדרגות אדם בעל נפש קדושה', ולכן מי שהולך בדרך השם

איך אוכלים סטייק

הוא לא קם על הבקר וחושב: 'בא לי סטייק', זו מחשבה של חיה. והמחשבה הרצויה היא, שאחרי שהאדם השתלם במצות ועוסק בתורה, הוא מחפש עוד דרכים 'לתקן עולם במלכות ש-ד-י', והוא חושב 'איך אפשר לתקן את כללות הבריאה ולעשות בזה רצון ה'?' ואחת הדרכים היעילות היא אכילת בשר, והצורך הנפשי הרוחני הזה גורם לו ללכת ולקנות שווארמה עגל. התכלית שלו היא לא הסטייק והחרדל והחמוצים, אפילו לא השום קונפי שמלמעלה, אלא רצון אמתי רוחני. ולכן התורה אומרת "כי תאנה נפשך לאכל בשר" - ולא סתם כי תאנה לאכל בשר, כי תאות הגוף לאכל בשר היא תאנה רעה, אך כשתאות הנפש לאכל בשר, היא התאנה השלמה הטובה והרצויה.

מי נמצא בסטיקיות?

זה הטעם שאמור בגמרא בפסחים (דף מט עמוד ב) 'תניא רבי אומר עם הארץ אסור לאכל בשר, דכתיב "זאת תורת הבהמה והעוף" (ויקרא יא, מו) 'כל העוסק בתורה מתר לאכל בשר בהמה ועוף, וכל שאינו עוסק בתורה אסור לאכל בשר בהמה ועוף' - עקר אכילת הבשר צריכה להיות לתלמידי החכמים עצמלי התורה.

המצב לצערנו כיום 'קצת' שונה, שימו לב כשאתם תהיו בסטיקיה או בשווארמיה תשימו לב מי נמצא שם יותר, בני התורה או כאלו שלפי רבי בכלל אסורים באכילת בשר?

פְּרִשְׁת רְאָה

הֲרַחֲבַת הַדַּעַת אוֹ הַבְּטָן?

מַעֲיֵן הַדְּבָרִים הִלְלוּ מִבְּאֵר הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי חַיִּים יוֹסֵף דְּוֵד אֲזוּלָאִי זצ"ל - הַחִיד"א, בְּסִפְרוֹ פְּנֵי דְוֵד (פְּרִשְׁת רְאָה אוֹת ד) בְּשֵׁם רַבְּנֵי הָאֲרִיז"ל, 'שְׁצַרְיָהּ כַּח גְּדוּל לְהַעֲלוֹת נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר בְּחֵי וּלְהַעֲלוֹתוֹ לְמַדְבַּר שֶׁהוּא גֹמֵר הַתְּקוּן, וְהַתְּקוּן הַזֶּה קִשָּׁה מְאֹד -' פִּי צַרְיָהּ לְקַחַת בְּהֵמָה וּלְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ לְדַרְגוֹת רוּחָנִיּוֹת גְּבוּהוֹת, וּלְתַלְמִידֵי הַחֻכְמִים יֵשׁ כַּח לְזוּה. 'וְזוּה מַה שְׁאָמַר הַפְּתוּב "פִּי יִרְחִיב ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת גְּבוּלְךָ" (דְּבָרִים יב, כ), שְׁזָכִיתָ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לְךָ הֲרַחֲבַת גְּבוּל בְּגוֹן עֲדוֹן, וְאַתָּה רְאוּי לֵאכֹל בְּשָׂר וּלְהַעֲלוֹת אֶת נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה מִחֵי לְמַדְבַּר, אֲזוֹ "בְּכָל אוֹת נִפְשָׁה תֹאכַל בְּשָׂר".

בְּהֵמָה שְׂאִיִן לָהּ זְכוּת 'נוֹפֶלֶת' אֲצֵל אַחַד שְׂאוּכַל אוֹתָהּ בְּלִי בְּרָכָה, בְּלִי כּוֹנֵה קְדוּשָׁה אֲלֵא אִךְ וְרַק לְשֵׁם תַּאֲוָה. וְהָאֲדָם צַרְיָהּ לְהַתְּבוֹנֵן: מִסְכָּנָה הַבְּהֵמָה, לְמָה הִיא נִשְׁחַטֶּת? כְּדֵי שְׂאֲתָה תוּכַל לְשַׁחַק שֵׁשׁ בֵּשׂ, אוֹ שְׂיֵהֶיָהּ לְךָ כַּח לְרִיב אוֹ לְדַבַּר לְשׁוֹן הָרַע? אַתָּה אוּכַל פְּרָגִיּוֹת בְּשִׁבִיל שְׂיֵהֶיָהּ לְךָ כַּח לְשַׁחַק כְּדוּרְגָל? מַה אֲשַׁמִּים הַעוֹפּוֹת? בְּמָה הֵם מִתְּעַלִּים בְּזוּה שְׂאֲתָה אוּכַל אוֹתָם?

הַטָּעוֹת שֶׁל 'הַחֲמוּר'

הָיוּ בְּנֵי זוּג שְׂלֵא זָכוּ (עֲיֵן בְּסוּטָה דָּף יז עַמּוּד א), וְהָיוּ חַיִּים בְּמַרְיבוֹת תְּמִידִיּוֹת, בְּאַחַד הַיָּמִים אָמְרָה הָאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ: "יֵשׁ לָנוּ מִחָר יוֹם נִשְׁוֹאִיִן, אוּלַי תִּשְׁחַט כֶּבֶשׂ לְכַבוֹד הַיּוֹם 'הַגְּדוּל' הַזֶּה".

הַבַּעַל הִמְמַרְמֵר הִשִּׁיב לָהּ: "מַה אֲשֵׁם הַכֶּבֶשׂ בְּטָעוֹת שְׂעָשָׂה 'הַחֲמוּר'".

איך אוכלים סטייק

את השאלה הזו כל אחד צריך לשאל במה אשם הפכש או הפרה, העוף או כל תיה אחרת בתאווה שאתה רוצה לאכל בשר?

ניצוצות בפשר

גם הגאון הקדוש רבי חיים טירר מצ'רנוביץ זצ"ל, מחכמי מגליצ'א לפני כ - 300 שנה, ומתלמידי ר' יחיאל מיכל מזלאצ'וב זצ"ל כותב בספרו סדורו של שבת (חלק ב דרוש ז פרק א אות ח) אומר מדעתו את הרעיון הזה: "כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך" - 'כשתהיה לך הרחבת הדעת להתאוות לה' ולמצותיו ותחמד אכילת בשר, תדע שזאת היא תאווה של הנפש ולא של הגוף, כי הנפש מתאוה לאכילת בשר כדי שתשלים את כל ניצוצות הקדשה השיכים אליה, ועל כן אני אומר לך "בכל אות נפשה תאכל בשר" - כי "צדיק אכל לשבע נפשו" (משלי יג, כה), למלאת ולהשביע את הנפש, "כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב" (תהלים קז, ט) הנפש הרוחנית מתמלאת מתוך המאכלים כי היא מתקנת אותם.

החוט המשלש

שימו לב איך החדוש הזה נאמר על ידי גדולי ישראל בזמנים שונים ובמקומות שונים: האלשיך הקדוש לפני חמש מאות שנה כותב את הרעיון אי שם בצפת, הרב חיד"א כמאתים וחמשים שנה אחריו אומר את אותו רעיון באיטליה, והרב החסידי מגליצ'א מחדש את זה אי שם בפולין. וכלם אהובים כלם ברוחים כלם

פְּרִשֵׁת רְאֵה

קְדוּשִׁים, כְּוִנּוּ דְבָרֵיהֶם לְרַעְיוֹן אֶחָד.

מְחֻשְׁבוֹת בְּסִטְקִיהָ

וְקַעַת יְדִידֵי וְאַהוּבֵי, נִהְיָה כְּנִים עִם עֲצֻמְנוֹ: מִתִּי בַפֶּעַם הָאֶחָדוֹנָה כְּשֶׁבָאתֶם לְאָכַל בֶּשֶׂר חֲשַׁבְתֶּם עַל זֶה? מָה הַמְחֻשְׁבוֹת הַמְתְּרוֹצְצוֹת אֲצֶל מִי שֶׁנִּכְנַס לְקִנּוֹת מִנַּת בֶּשֶׂר, לֹא צָרִיךְ לִהְיוֹת נֹבֵיא כְּדֵי לְדַעַת אוֹתָן, הָעֵינַיִם רְצוֹת עַל 'פֶּס' הַסְּלֵטִים, וְהָאָדָם "חֹשֵׁב מְחֻשְׁבוֹת לְבִלְתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְחָ" (עֵין שְׁמוּאֵל ב, יד, יד) שְׁאָף סְלֵט לֹא יִשְׁכַּח, וְשֶׁהוּא יִטַּעֵם מִהַכֵּל וְיִקַּח מִהַכֵּל, "יָדוּ בְּכָל וַיִּד כָּל בּוֹ" (בְּרֵאשִׁית טז, יב), חוּמוֹס, צ'יִפָּס, סְלֵטִים, לֹא חָשׁוּב הַסֵּדֶר.

ה' יִצְיָלְנוּ.

וְאַמְנֵם אַחֲרֵי שֶׁלְמַדְנוּ אֶת הַדְּבָרִים נִקְבֵּל עַל עֲצֻמְנוּ לַעֲצֹר רָגַע מִהַשׁוֹטְטוֹת וּמְבוֹלְמוֹס הַמְחֻשְׁבוֹת, הָעֲמֻבָּה וְהַטְּחִינָה יִחְכוּ, יַחַד עִם סְלֵט הַיִּרְקוֹת, וְהַבְּצֵל הַסָּגֵל וְהַבְּזִילִיקוּם, וּבְרָגַע שֶׁל הַתְּבוּנָנוֹת כְּנָה וְאַמְתִּית הָאָדָם הוֹפֵךְ אֶת אֲכִילָתוֹ לְאֲכִילָה לְשֵׁם שְׂמִים, כְּשֶׁהוּא מִתְכַּוֵּן לְאָכַל כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה לוֹ כַּח לַעֲשׂוֹת רְצוֹן ה', וּלְתַקֵּן אֶת כָּלֵלוֹת הַבְּרִיאָה שֶׁנִּמְצָאת בְּלֶאפָה הַזֹּאת.

סְמִיכוֹת הַפְּסוּקִים

וּבְדֶרֶךְ זֶה יִתְבָּאֵר הַיֵּטֵב הַקָּשֶׁר וְהַסְּמִיכוֹת בֵּין הַפְּסוּקִים הָעוֹסֵק בְּתַאֲוֹת הַנֶּפֶשׁ לְאֲכִילַת בֶּשֶׂר, לְצוּוֵי הָאֱלֹקִים לְדַאֵג לְלוֹי, שֶׁהֵרִי הַלּוֹיִם הֵם "שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ" (בְּמִדְבָּר ג, כח), הֵם עֲמִלֵי הַתּוֹרָה

איך אוכלים סטייק

ומורי ההוראות בִּישָׁרָאֵל (דְּבָרִים לג, י ועֵינֵי בְרַמְבָּ"ם הִלְכוֹת שְׁמִטָּה וְיוֹבֵל פָּרָק יג הִלְכָה ג), וְכֹאשֶׁר הָאָדָם קוֹנֶה לְכָבוֹד הַחַיִּים וְהַרְגָּלִים מְכַל טוֹב הָאָרֶץ בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֹו וְדָגִים, הוּא צָרִיךְ לְהִתְבּוֹנֵן לְכָבוֹד מִי הוּא קוֹנֶה אֶת זֶה, לְכָבוֹד בְּטָנוּ אוֹ לְכָבוֹד הַיּוֹם טוֹב כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוָה שֶׁל אֲכִילַת בֶּשָׂר בְּיוֹם טוֹב (עֵינֵי בְרַמְבָּ"ם בְּהִלְכוֹת יוֹם טוֹב פָּרָק ו הִלְכָה יח, וּבְשׁו"ת יְחִיָּה דְעַת חֶלֶק ו סִימָן לג), וּבְזֶה יִבְחֵן, שְׂאֵם כְּוִנָּתוֹ לְמִצְוָה, בְּוִדָּאֵי שְׂיִדְאָג לְהֵאֲכִיל אֶת שׁוּמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקִּדְּשׁ עֲמִלֵי הַתּוֹרָה הָרְאוּיִים יוֹתֵר מִמֶּנּוּ לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמִלְכוּת ש-ד-י, וּכְשֵׁיִתֵּן לָהֶם בְּלֵב שְׁלֵם וּבְנִפְשׁ חֲפָצָה שְׁפַע חֲפָנִים מִמֶּה שְׁחַנְּנוּ ה', נִכְרַ שְׁכֻנָּתוֹ לְטוֹבָה לְתַקּוֹן הָעוֹלָם וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן ה'.

מָנָה חֲמָה וְכִנְפִים

זֶה הַצּוּוֵי הָאֱלֹקִי "כָּל חֵלֶב לֵה" (וַיִּקְרָא ג, טז), כְּשֵׁאֲתָה מְקַיֵּם מִצְוֹת אֵל תִּתְקַמְצֵן, תִּתֵּן אֶת הַחֶלֶק הַטּוֹב לְמִצְוָה (עֵינֵי שְׁלַחַן עָרוּף יוֹרֵה דְעָה סִימָן רמח סַעִיף ח), אֵל תֹּאכַל סְטִיִּיק וְתִבִּיא לְלוֹי כְּנַפִּים, אֵל תֹּאכַל בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֹו וְדָגִים, וְתִבִּיא לְלוֹי מָרֶק - מִים עִם תְּבַלִּינִים, אֵל תֹּאכַל קוֹסְקוֹס עִם קְצִיצוֹת, וְתִבִּיא לְלוֹי אִיזוּ מָנָה חֲמָה בִּ5.90. "הַשְּׁמֶר לָךְ פֶּן תַּעֲזֹב אֶת הַלּוֹי כֹּל יְמֵיךָ עַל אֲדַמְתָּךְ" וּמִיד מְזַכְּרָה הַתּוֹרָה "כִּי יִרְחִיב ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת גְּבוּלְךָ כְּאִשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְאִמְרַת אֲכַלָּה בְּשָׂר", לְפָנֵי שְׂאֲתָה דּוֹאָג לְעֲצֻמָּה תִדְאָג לְלוֹי, זֶו תַּהִיָּה הַכְּנָה נְפִלְאָה לְאֲכִילַת הַבֶּשָׂר שֶׁלָּךְ לְשִׁלְמוֹת הַנִּפְשׁ וְתַקּוֹן הָעוֹלָם.

וּמִי שְׁנוֹעֵל דְּלִתוֹת חֲצָרוֹ וְאוֹכַל וְשׁוֹתָה הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְאִינוּ מְאֲכִיל וּמִשְׁקָה לְעַנְיִים וְלְמַרְי נִפְשׁ אֵין זֶו שְׁמַחַת מִצְוָה

פְּרִשֵׁת רְאֵה

אַלֵּא שְׁמַחַת כְּרִסוֹ' (רמב"ם הלכות יום טוב פָּרָק ו הֶלְכָה יח), וּבְשִׁמְחַת
כְּרִסוֹ אֵין שׁוּם שְׁמַחָה לְנַפְשׁוֹ, אַלֵּא "אֵךְ בְּשָׂרוֹ עָלְיוֹ יִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ
עָלְיוֹ תִּאָּבֵל" (איוב יד, כב), כִּי לֹא דָאֵג לְנַפְשׁ הַרוּחָנִית, לְשִׁלְמוֹתֶיהָ
וְלְשִׁלְמוֹת הָעוֹלָם.

וְיֵהִי רְצוֹן שְׁנִזְכָּה.